

❖❖❖ ƏFSANƏ RƏVAN ❖❖❖

Əfsanə Əflatun qızı Abdullayeva 1991-ci ildə Şəki rayonunda anadan olmuşdur.

2008-ci ildə Şəki rayon Elşad Yəhyayev adına 12 sayılı tam orta məktəbi bitirmişdir.

2016-cı ildə yazdığı «Amma bağışladım baxışlarına» adlı ilk şeiri 2017-ci ildə «Oxu Məni» qəzetində dərc edilmişdir.

“Oxu məni”, «Yenilik ekspress», «Haqqın sədası», «Türküstan», «Azad qələm», «525-ci qəzet», «Ədəbiyyat» və s. ictimai-ədəbi qəzetlər; «Multikulturalizm», «Xəzan», «Ulduz», “Azərbaycan», «Ədəbi körpü» və s. ədəbi jurnallar; «Bölgələrdən səslər», «Şəkiddən gələn səslər», «Yeni nəfəs», «Xəzinə», “Əsrlərə körpü” şeir toplusu və s. mətbu orqanlar müəllifin yaradıcılığına müraciət etmişdir.

«Amma bağışladım» adlı şeirlər kitabının müəllifidir.

HƏSRƏTİMDƏSİZ

İçdiyim su belə zəhərə dönür,
Gecəm gecə deyil səhərə qədər...
Mən daha hər şeyə nifrət edirəm,
Hətta yaşadığım şəhərə qədər!

Elə bil mənimlə bir doğulmuşuz,
Beşikdən məzara qismətimdəsiz...
Bir gün üzüm gülsə, tez gəlirsiniz,
Sanki neçə ildi həsrətimdəsiz!

Canımda dözümüm tükənib, bitib,
Sizlə baş etməyi bacarammıram...
Saçıma dən saldız vaxtsız, vədəsiz,
Doğru-düzgün belə qocalammıram!

Gedin qamətimi əyən dərdlərim,
Nəbadə yanıma gəlməyin daha...
Bir ömür yaxamdan əl çəkmədiniz,
Yığılın üst-üstə çatın Allaha!

BİLİRSƏNMI, BİR DƏNƏM

Bilirsənmi, bir dənəm,
Məni harda itirdin?!
– Dən-dən olub tökülən
Saçının qarasında...
Bir vaxt odlu baxışla
İsitdiyın qadını
İtirdin buza dönmüş
Yadın xarabasında!

Məni ovuclarında,
Duanda itirmisən...
Özgə yataqlarında
Sabahlayıb, sərsəmcə
Duranda itirmisən!

Ehhh...
– Sən məni
Qırılan ümidində,
Diləyində itirdin...
Hər kəsə açıq olan,
Ürəyində itirdin!

Qanadın bir qadının,
Təzəcə qaysaq tutan
Köhnəlmiş yarasında...

Bir gün eşq nəfəsiylə,
Sevilmək həvəsiylə
Qayıdıb geri dönsən,
Harda taparsan, məni?
Bu ömrün harasında?!

Bilirsənmi, birdənəm
Məni harda itirdin?
– Dən-dən olub tökülən,
Saçının qarasında!
Bir vaxt odlu baxışla,
İsitdiyın qadını,
İtirdin buza dönmüş
Yadın xarabasında!

TANRIYA MƏKTUB

İlahi, sənindəmi,
Dərdin başından aşır?!
Beynində min cür xəyal,
Min cür fikir dolaşır?!

Yoxsa niyə sən mənim,
Səsimi duymayasan...
Hər gün qapına gələn,
Sənə ən yaxın olan
Kəsini duymayasan...

Hərdən mənədə eşit,
Oyan yuxudan, oyan!
İzin vermə, İlahi,
Dualarıma qıyam...

Mən hər gün əllərimi,
Səmadan asdım, Allah!
İntihar günah idi
Bağışla, birdə olmaz,
Bağışla, çaşdım, Allah!

Ah çəkirəm göyün də,
Yerin də silkələnir...
Günəşin od içində
Başıma kül ələnir...

Bəlkə də dərdlərimi,
Eşitsən əvəzimə
Bir ömür qəm çəkərsən!
Tanrı, özünü qoru,
Mən bir az gözü sulu...
Göylərdə çox uzanma,
Gözümdən nəm çəkərsən!

ASIB MƏNİ SEVGİLİM

Yer qaçar ayağından,
Göy tökülər başına...
Tuş gələr ömrün eia,
Dəniz gözlü birinin
Küt balıq yaddaşına!

Dünyanın altı-üstü,
Qarışdı bir-birinə...
Səni silib atardı,
Kim olsaydı yerimə!

Gəl, səninçün darıxıb,
Əlinə həsrət saçım...
Gəl, bitirim həsrəti,
Gəl, qanadım ol, uçum!

Təklilər qorxa-qorxa,
Hürkə-hürkə dözüürəm...
Bölünüb, parçalanıb,
Tikə-tikə gəzirəm!

Axı, mən də adamam,
Gəlmirsənsə de, bilim...
Həyatda bir ağac var,
Eşidərsən ki, bir gün
Asıb məni, sevgilim!

DARIXMAQ DƏRD DEYİL

Nə başını ağrıdım,
Hər şey elə həmin ki...
Sən gedəndə də susdum,
Heç bir söz demədim ki!

Qapı, bacası açıq,
Gördüyün o evdəyəm...
Gəlib eləmir sən ki,
Yenə könlünü alam,
Yenə sənə yalvaram
Yenə "məni sev" deyəm!

Hər gün bir az qırılıb,
Öz içimdə ölürəm...
Sən gedəndən yuxumu,
Saatlara bölürəm!

Nəfəs-nəfəs çəkirəm,
Təkliyi ciyərimə...
Dağ da olsa dözməzdi,
İnan mənim yerimə!

Mən indi darıxmağı,
Dərd hesab eləmirəm...
Daha sənə «qayıt, gəl,
Bir də getmə» demirəm!

İnsan darıxmaqlara,
Öyrəşir elə bil ki...
Mən də qəşəng öyrəşdim,
Darıxmaq dərd deyil ki!

MƏN SƏNƏ GƏLİRƏM

Mən yenə eyniyəm, həminəm, ata,
Necə görmüşdünsə, elə də varam...
Günlərin ömrümdən apardığını
İllər ötüb keçsə, unudammaram...

Xəbərin olmadı, nələr yaşadım,
Ömür də yoruldu, gözündə yükəm...
Bir gün yoxluğundan atsam özümü,
Düşüb parçalansam, tapılmaz tikəm...

Başına dolanım, ata, bilirsən?
Yanına gəlməyə yön axtarıram...
Hər otaq küncünə qısılıb qalıb,
Hər ata səsində sən axtarıram...

Qəsdimə dayanıb, elə bil, illər,
Mənim pənah yerim, güman yerim yox...
Mənim səndən başqa dərd danışası,
Mənim səndən başqa uman yerim yox...

Hər dərdin çarəsi tapılır, ata,
Yerini dolduran olur hər kəsin...
Mənim də yerimi doldurar biri,
Mən sənə gəlirəm, kimsə bilməsin!

ŞAİR

Nəyini öyürsən, nəyini, şair?!
Nəyin var qələmdən, kağızdan başqa?
Nə verdi yazdığın şeirlər sənə?
Nə verdi sevdiyin o qızdan başqa?!

Nəyini öyürsən, nəyini, şair?!
Sən də hamı kimi adicə bəndə...
Adına şeirlər yazdığın kəsin,
İncə ürəyinin sahibisən də...

Nəyini öyürsən, nəyini, şair?!
De: – Axı, nəyinlə qürurlanırsan?
Nə olsun, bir-iki cızma-qaran var,
Dəyər görməyəndə sən də yanırısan!

